

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Uitsl. no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57a 2555 TD Den Haag tel.684541

Secretariaat: KRAMSVOGELLAAN 29 2566 CB Den Haag tel.254273

verschijnt één's per 2 weken

27e jaargang nr.1

n a d r u k v e r b o d e n

3 september 1982

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Aan het begin van elke avond de zelfde boodschap, dus ook vandaag: wij weten niet alles, wij zijn niet onfeilbaar, denkt dus zelf na a.u.b.

En dan nog de kwestie van een onderwerp. Houden wij ons aan de oude programmering dan wordt het een keuzeonderwerp vanuit de zaal, houden wij ons aan de nieuwe programmering, dan kunt u kiezen. Dus vertelt u maar wat u op het hart heeft.

X Rond vonden er te ... explosie plaats. Buitenaardse raket of ...? (onverstaanbaar.)

- Dat kunnen wij al heel eenvoudig afdoen. Er zijn bij mijn weten nog geen buitenaardse raketten op aarde neergekomen. Er zijn wel in de laatste tijd door de mensen of menselijke schuld enorme explosies veroorzaakt.

Rond de eeuwwisseling, tussen 1871 en 1907 zijn er vijf grotere meteoor-inslagen op aarde geweest, waarvan één inderdaad nogal behoorlijk van omvang. Daarnaast zijn in deze periode door grote spanning op breuklijnen in de aardkorst een zestal buitengewoon grote vulkanische uitbarstingen geweest en er zijn een 17-tal betekenende aardbevingen met grotere gevolgen geweest. Dit lijkt mij wel voldoende als antwoord (Ik ook). Dan beschouwen wij de vraag als afgedaan en aan wij op zoek naar een onderwerp.

x Kunt u iets zeggen omtrent de leer omtrent

A D A M K A D M O N
=====

⊥ Dat brengt ons ineens bij de Kabballa. Adam Kadmon is het beeld van de alomvattende mens. Wanneer je je daarmee bezig houdt dien je ook de legende enigzins te kennen, die kort gesteld luidt:

God vormde de eerste mens en deze was de mensheid. Toen hij echter zondigde viel deze Adam, ook wel de rode Adam genaamd, uiteen in de veelheid van de mensheid, waarvan alle delen nu terugzoeken naar de oude eenheid.

Er is meer, maar in feite komt het geheel hierop neer. Wanneer wij dus preken over ee Adam kadmon zo hebben wij het in feite over het geheel van de mensheid, de mensheid die feitelijk één geheel dient te vormen. Een symbool dus.

Voor de juistheid van de achterliggende gedachte zijn overigens heel wat argumenten te vinden, zelfs wanneer wij ons bezig zouden houden met een zuiver wetenschappelijke benadering: Wij kunnen wetenschappelijk verantwoord duidelijk maken hoe door het optreden van verschillen in omstandigheden verschillende rassen zijn ontstaan, hoe door isolement en verschil in omstandigheden ook grote verschillen in cultuur tot stand kwamen. Maar de eindkonklusie zal toch moeten luiden dat omgeacht al deze oppervlakkige verschillen een mens een mens blijft. Het is alles het zelfde beestje.

Wanneer wij ons dan verder realiseren dat al deze mensen, met al hun agressie, hun neiging om zichzelf te verdedigen - zelfs wanneer zij niet aangevallen worden - toch afhankelijk zijn van elkaar zodat zelfs op aarde een werkelijk goede samenleving alleen mogelijk is wanneer alle mensen op basis van wederkerigheid elkander als mens erkennen en samenwerken, wordt wel duidelijk dat de kern van deze legende ook in de praktijk een grote betekenis heeft.

De mystieke betekenis gaat natuurlijk veel verder dan dit. Wanneer je geboren wordt op aarde ontdek je al snel, dat je niet voldoende hebt aan jezelf alleen. En hoe oud je ook wordt in de stof, vreemd genoeg blijft in je het gevoel dat er iets meer moet zijn, dat er meer mogelijk moet zijn in je behouden. Dit is een van de weinige dingen die je als mens nodig schijnt te hebben en niet tegen half tarief kunt verkrijgen wanneer je eenmaal in de aow komt.

Dit gevoel duidt volgens mij op een innerlijk besef van een veel grotere verbondenheid dan men zich pleegt te realiseren. Het bestaan van dit gevoel wordt in de mystiek dan ongeveer als volgt uitgelegd:

Wij allen zijn deel van een en dezelfde kracht. Zolang wij geïsoleerd zijn van deze kracht gevoelen wij dat wij onvolledig zijn. Wij streven daardoor naar een vorm van aanvaarding, harmonie, eenheid waardoor wij met meer delen van die kracht één kunnen worden en ons daarmee kunnen vereenzelvigen.

Ook in de werelden van de geest vinden wij verschillende verschijnselen die schijnen te duiden op de juistheid van deze theorie. U kent allen het verhaal omtrent tweelingzielen, waarbij de tweeling een persoonlijkheid is die een perfect komplement vormt tot je eigen persoonlijkheid en wel zodanig, dat je te samen meer bent en kunt dan de som van de afzonderlijke mogelijkheden en waarden van beiden ooit zou kunnen bedragen.

Wij weten nu dat in de geest een dergelijke tweeenheid zo hecht wordt, dat zij tegenover de buitenwereld als een eenheid op gaat treden, als een enkele persoonlijkheid. Je kunt stellen dat het twee persoonlijkheden blijven, maar zij uiten zich, ageren, als een eenheid.

Wij weten in de sferen verder, dat het mogelijk is dat een tweetal van deze tweelingzielen tot een dergelijke versmelting overgaan zodat je dan al voer persoonlijkheden hebt binnen iets wat zich als een enkelvoudige persoonlijkheid gedraagt, altans naar buitentoe. Het resultaat doet denken aan celdeling binnen een meercellig organisme, waarbij de cellen naar buitentoe als een geheel optreden.

Denk je hierover na dan kom je tot de mogelijkheid - let wel: mogelijkheid, geen zekerheid - dat allen die tot de mensheid behoren of behoord hebben eens een eenheid zullen vormen die naar buitentoe altans een geheel is en blijft, door dezelfde regels en wetten innerlijk wordt geregeerd en naar buiten alleen nog kan ageren op basis

van het geheel dat het is.

Dan zegt de mysticus" en zo spiegelt God zich dan in zijn schepping." Nu ben ik persoonlijk daar wat cynisch over, want ik heb het gevoel dat er nog heel wat meer moet zijn dan de mens wat van evengroot belang is. En ik meen dat dit alles ook in die eenheid op zal moeten gaan voor er ook maar iets van een weerkaatsing van God in de schepping zal kunnen ontstaan.

Maar goed. Wanneer de gehele mensheid op deze wijze een eenheid wordt staat zij in ieder geval veel dichterbij de werkelijkheid en heeft zij zeker ook minder belang bij het in standhouden van allerhande mythen.

Op grond van dit alles meen ik te mogen stellen dat de mythos rond de Adam Kadmon, deze kabbalistische gelijkenis, wel degelijk een grote mystieke en waarschijnlijk ook feitelijke betekenis heeft.

Waar het verhaal vandaan komt? Het schijnt al heel oud te zijn. Men beweert dat dit en dergelijke verhalen reeds verteld werden rond 700 v. chr. Zeker is echter dat het verhaal in de vorm waarin het nu bestaat eerst is vastgelegd rond 1490 in het noorden van spanje, waar een joodse schrijver de kaballa voor het eerst op schrift stelde en dergelijke gelijkenissen in grote aantallen aan zijn leerlingen zou hebben overgedragen, die dezen op hun beurt vastlegden.

Daarna zien wij het verhaal over de Adam Kadmon opduiken in verschillende loges en orden, waar het vooral mystiek van betekenis schijnt te zijn geweest, vooral rond 1600. Op een wat andere wijze beleefd en gebruikt duikt het verhaal ook nog op in verschillende verbanden van alchemisten.

Ik meen te mogen stellen dat het verhaal over de Adam Kadmon dan ook tussen rond 1500 en 1800 in de meer slechte occulte kringen algemeen bekend was. Wat later, naar ik meen rond 1860, blijkt iemand ook de Adam Kadmon legende nog te hebben toegepast op de verschillende schema's van de levensboom.

Hij drukte dit o.m. zo uit: Wanneer de kroon en de chaos door de ervaring versmolten zijn, zal de eenheid herontstaan en zal de mens voor het eerst het wezenlijke bestaan weer kunnen ervaren.

Ik geef u dit alles zoals ik het weet en mij herinner. Ik kan niet zeggen dat dit alles, vooral in de mystieke betekenis, waarheid is. Dat kun je bij dergelijke verhalen nooit. Je kunt alleen zeggen dat er een groot aantal verschijnselen bestaat, sommige stoffelijk, andere geestelijk, die wijzen op de noodzaak dat langzaam een werkelijke eenheid onder de mensen zal ontstaan. Waarbij ik onder mensen al diegenen versta die als mens op aarde eens geleefd hebben of dit nu nog doen.

Mijn eindkonklusie mag dan ook eenvoudig zijn: Wanneer wij beseffen hoezeer wij door ons wezen, ons lot, ons besef en onze mogelijkheden, verbonden zijn met alle mensen, dienen wij er naar te streven een eenheid met alle anderen te ervaren, zelfs wanneer wij nog een ik zonder meer zijn.

Zoek naar eenheid met zoveel mogelijk mensen, begrijp hen zo veel mogelijk, probeer hun wezen, denken en werken zoveel mogelijk aan te voelen. Om het meer christelijk te formuleren: oordeelt niet, maar erken.

Wanneer je dit doet zul je volgens mij het dichtste komen bij de beleving van die mystieke eenheid, die wordt uitgedrukt in de voorstelling van de Adam Kadmon. Is dit u voldoende?

x Zou je mogen stellen dat de Adam Kadmon en de eenheid alleen bedoeld is voor de mensheid op aarde en niet voor soortgelijke wezens op andere planeten?

- Je moogt alles stellen zolang je maar beseft, dat het alleen een stelling is. Want bewijzen kun je hier niets. Overigens ontstond het verhaal in een periode dat men sterk homocentrisch dacht.

Ik ben van mening dat het verhaal dan ook in de eerste plaats van toepassing moet worden geacht voor de mensheid die op aarde leeft of heeft geleefd. Daarnaast meen ik dat men een peil van bewustzijn kan bereiken waarbij men zelfs zonder stoffelijke middelen kontakten kan verkrijgen met entiteiten die op andere werelden leven. Persoonlijk ben ik van mening dat het versmeltingsproces zich dan ook met die anderen voort zal zetten. Maar ik veronderstel dit alleen, ik kan het niet met alle zekerheid zeggen.

x Dan heb ik nog een onderwerp:

w e r k e n m e t d e p e n d e l

- - - - -

- Wat in feite neerkomt op een de pendel voor jou laten werken. Dit gebied is zo langzaam maar zeker een hele " wetenschap" geworden en er zijn dan ook vele verschillende benaderingen van dit onderwerp mogelijk.

Laat mij vanuit mijn benadering vooropstellen dat de enige proef met de pendel die niet afhankelijk is van on-bewuste lichamelijke impulsen bestaat uit het werken met een vrij opgehangen pendel. Ook deze zal onder gunstige omstandigheden wel degelijk in beweging komen en de bekende patronen uitvoeren, maar dan zullen deze bewegingen geheel onder de invloed van psivelden ontstaan. Want zelfs hier is de mens, zij het meer indirect, originator van de beweging.

Het normale pendelen kent u waarschijnlijk allen. Men werkt met een gewichtje aan een lijn. De een kiest daarvoor lood, een ander staat op zuiver koper, terwijl er ook heel wat mensen zijn die werken met een gouden trouwring die hangt aan een lange vrouwenhaar. De laatsten verkeren overigens de laatste tijd nogal eens in moeilijkheden omdat je de vrouwenharen van de nodige lengte niet meer zo gemakkelijk kunt vinden.

Men houd de pendel dan boven een te onderzoeken voorwerp of, bij een andere benadering, ook wel boven een keuze reeks. Veelal werkt men dan met een cirkel die in segmenten is verdeeld, waarbij men in elk segment een voorwerp op stof legt. Op deze laatste wijze wordt b.v. vaak bepaald welke middelen - het zijn meestal homeopathische producten - men tegen een bepaalde kwaal voor een bepaalde persoon het beste kan gebruiken.

Het pendelen is overigens al heel oud en werd reeds algemeen gebruikt voor het kompas was uitgevonden. Het werd toen zelfs wel in de plaats daarvan gebruikt om de juiste richting te bepalen.

Het tebehalen resultaat berust op het feit dat men een hand, ook wanneer men probeert die geheel stil te houden, nooit werkelijk en geheel stil houdt. Er zullen altijd, al is het alleen maar door de inspanning van de spieren en het bloed dat door uw aderen pompt, zekere vibraties ontstaan.

Er zijn dus trillingen. Dezen worden overgebracht op het koord en wanneer dit maar lang genoeg is ontstaat op de duur een beweging van het daaraan hangende gewichtje.

Het opvallende van deze beweging is nu dat zij bepaalde patronen vertoont. Zoals een in rechte lijn slingeren bij een mannelijk element dat onderzocht wordt, het een cirkel draaien wanneer het vrouwelijk is.

Het is net of de slinger zeggen wil dat een man een rechte lijn zonder einde is een en vrouw een cirkelgang waaraan al evenmin een einde komt.

Het genoemde is wel het eenvoudigste van alles. Het werd zelfs enige tijd als een soort spelletje beschouwd. Maar laat dit welwezen, wanneer de slinger gebruikt kun je op deze wijze in iedergeval feiten en erkenningen die niet in je direct bewuste en toegankelijke besef aanwezig zijn, maar in het onbewuste, een rol spelen, kenbaar maken.

Het is ongeveer hetzelfde als bij het wichelroede lopen: in een dergelijk geval gaat het eveneens om de gevoeligheid van de loper en niet in de eerste plaats om de kwaliteit van de roede.

Zo ook hier: de gevoeligheid, de geestelijke of onbewuste kennis berusten in degene die de pendel hanteert. Door deze inhouden nu door onwillekeurige trillingen of beïnvloeding kenbaar te maken krijg je een reeks aanwijzingen.

Let wel: die aanwijzingen kunnen goed zijn, maar zij kunnen op grond van onvolkomenheden in uw eigen inhouden wel degelijk ook verkeerd zijn. Dit laatste moogt u in geen geval vergeten.

Wij hebben in deze kunt te maken met vele reeksen van signalen, waarbij b.v. een links gedraaide acht een andere betekenis heeft dan de zelfde figuur die naar rechts loopt. De richting waarin de pendel draait zowel als de lijn waarin de beweging plaats vindt hebben allen hun eigen betekenis. Er is zo een soort taal ontstaan: de taal van de pendel.

Maar in wezen moet u die taal kennen, wil zij betekenisvol zijn wanneer u pendelt en voor u de beste resultaten kunnen brengen. Wanneer de pendelaar zelfs b.v. al deze signalen niet kent en een ander, die naast hem of haar staat de bewegingen van de pendel gaat interpreteren is de kans op onjuistheden aanmerkelijk veel groter.

Wanneer u nu wilt wijzen op resultaten die wel behaald werden bij het "uitpendelen" van verdwenen personen, zo wijs ik u er op, dat er ook mensen zijn, die dergelijke resultaten behalen middels psychometrie, middels bepaalde vormen van helderziendheid ook.

Daar op vele verschillende wijzen een dergelijk resultaat behaald kan worden is het niet redelijk te veronderstellen, dat het de pendel zelf is, die de aanwijzingen verschaft. Het is eerder een gebruik maken dvan die delen van het menselijk bewustzijn die men wel aanduidt als "psi -krachten".

Waarmede men duidt op psychische vermogens en krachten die net een beetje boven de algemeen aanvaarde normen liggen. En inderdaad is het degenen waarin deze kwaliteiten meer ontwikkeld zijn mogelijk op deze wijze vele signalen uit de omgeving en mogelijk zelfs over de gehele aarde, op te vangen wanneer zij daarop juist gekoncentreerd zijn. Het hanteren van de pendel bevordert in ieder geval het gekoncentreerd zijn op een bepaald onderwerp of punt.

Maar men preekt alle mogelijke bronnen van gegevens dan wel gelijktijdig aan. Zodat een pendelaar die naar een verdwenen kind zoekt - dit als voorbeeld - wel degelijk beïnvloed zal kunnen worden door iemand die verkeerdelijk meent te weten, waar het kind wel gebleven zal zijn.

Vooraf personen in de onmiddellijke nabijheid hebben vaak een zeer sterke invloed. Zou men dus uitpendele zonder aanwezigheid van anderen dan is de kans in ieder geval h roter, dat het resultaat juist is. Maar dan nog steeds is het resultaat een gevolg van eigen aftasten van de wereld en de in het ik bestaande bewuste of onbewuste kennis en gegevens.

Ik meen hiermede reeds heel veel gezegd te hebben. Misschien denkt u er anders over. Ik weet dat er mensen zijn die een pendel gebruiken om een diagnose te stellen, soms op een kaart van het menselijke lichaam, soms op het lichaam van de patient zelf.

Het verschil tussen beide werkwijze is wat resultaat betreft nil: het gaat hier niet om de plaats waar de pendel zich bevindt, maar om de plaats waar de aandacht van de pendelaar zich richt. Maar wel moet ik nadrukkelijk opmerken dat dergelijke diagnoses alleen onder voorbehoud te aanvaarden zijn. Hetzelfde geldt voor het uitpendelen van geneesmiddelen, waarover ik reeds sprak:

Ook hier kun je soms belangrijke aanwijzingen krijgen. Maar deze aanwijzingen zijn nooit onfeilbaar, nooit 100% zeker en juist. Beschouw uitslagen van een onderzoek met een pendel als een richtingaanwijzer, maar informeer altijd nog even verder om er zeker van te zijn dat niemand per ongeluk de pijl in de verkeerde richting heeft gezet. Is dit voldoende?

x Ik heb hier geloerd dat de geest van een mens bij inkarnatie zich voornamelijk vestigt en uitdrukt in het onderbewuste van de mens. Mag men nu stellen dat de geest zich zou kunnen uiten door middel van de pendel?

- De eigen geest en zelfs een andere geest zou zich door middel van de pendel kunnen uiten, maar alleen maar zeer beperkt omdat de middelen en mogelijkheden bij het pendelen nu eenmaal beperkt zijn. Het is echter nooit zeker, dat zij dit doet.

Als term heb ik opzettelijk "het onbewuste" gebruikt. Dus niet het onderbewuste, maar het totaal van het onbewuste in de mens. Daarin zit zeker ook het onderbewustzijn, maar ook invloeden uit een gemeenschappelijk bovenbewustzijn, beïnvloedingen door de omgeving, invloeden uit vroegere inkarnaties, verdrongen belevingen. Kortom, alles speelt mogelijk mede een rol.

Het zal u duidelijk zijn dat er bij heel veel mensen een soort grens bestaat. Om de een of andere reden kunnen zij niet alles aanvaarden, zich herinneren, uiten. Vaak is het een beeld van eigen ik dat zij hebben gemaakt, dat hen belet deze grens te overschrijden.

In dit opzicht kan de pendel wel overschrijden, daar zij immers geen directe uitdrukking is van het erkende eigen ik en zo stem kan geven aan alle repressies, onderdrukte delen van eigen besef.

Er kan dus veel naar voren komen wat anders ongeuit blijft en daarbij kan ook de eigen geest - het werkelijke ik - een rol spelen. Maar wees voorzichtig.

Mogelijk droomt u wel eens dat u vroeger de vrouw van Lot bent geweest en meent dat het daardoor komt dat u ook nu nog niet van zoudt houdt. De droom verwerpt u natuurlijk, zo u zich deze al herinnert als onzin.

Wanneer u nu zoudt gaan pendelen over uw vroegere levens zou deze droom weer op de voorgrond komen en mogelijk zoudt u dan konkluderen: zie je, het is toch waar, de pendel zegt dat ik vroeger in een leven eens de vrouw van Lot ben geweest. En wanneer u dan meent dat dit een onconstatief feit moet zijn, bent u in ieder geval van lotje getikt. Dat moogt u van mij geloven.

Indien ik even wat af mag wijken: Juist wanneer je te maken hebt met het paranormale moet je rekening houden met het feit dat elke paranormale ervaring die je persoonlijk betreft een grotendeels emotionele inhoudt en / of draaggolf bezit.

Het is dus niet rationeel, redelijk. Emoties worden gemeenlijk vertaald in standaardreacties. Deze kunnen dan ook voortkomen uit beelden die nu om welke reden dan ook in uw huidig besef bestaan.

Het is dan ook niet redelijk het paranormale zonder meer te beschouwen als iets wat zuivere openbaring kan zijn. Het kan een benadering brengen van het verborgene, het kan u leren waar u dit verborgene in uzelf dient te zoeken. Inderdaad.

Het paranormale kan u zelfs wijzen op allerhande aspecten in eigen leven en samenleving waar u normalerwijze aan voorbij zoudt gaan. Maar daarmee is het nog niet zeker dat alles wat u zo ervaart en beleeft meer waar is dan hetgeen u beleeft en weet in alle redelijkheid.

Eerst op het ogenblik dat het paranormale verschijnsel een mate van redelijke controleerbaarheid of tenminste enige logische samenhang met een bestaande werkelijkheid gaat vertonen moogt u er wat meer aandacht aan gaan besteden.

Het is jammer dat ik dit zo moet zeggen, want er zijn heel wat mensen die paranormale ervaringen ondergaan en zich daardoor a.h.w. opgetild zien uit de aldag, de norm van het voor hen normale bestaan. Zij ontlenen hieraan een persoonlijke en bijzondere betekenis, een gevoel van roeping, gezonden zijn e.d.

Ik zal de laatste zijn om hen dit - voor hen mogelijk een belangrijke troost en stimulans - te misgunnen. Maar besef wel, dat dan in vele gevallen ook bij hen de vertaling van hun innerlijke beleving een rationalisatie is van onderdrukte verlangens danwel een poging bepaalde frustraties die men in het leven bijzonder sterk heeft ondergaan te omzeilen of zelfs af te reageren.

Juist omdat het occulte en het paranormale voor de mens - zeker in deze tijd in steeds grotere mate - belangrijk gaat worden is het ook van groot belang dat men niet de paranormale wereld in de plaats van de normale gaat stellen.

Zij mag alleen een verlengstuk daarvan vormen, want u bent een mens. U leeft op het ogenblik op aarde. En dit wil zeggen dat u aan aardse normen, maar ook aan de aardse gang van zaken, gebonden bent.

Het paranormale kan u daaromtrent meer zeggen. Het kan u verder doen doordringen zo wel in eigen persoonlijkheid en bewegingen als b.v. in de afloop van gebeurtenissen buiten u. Dan is dit alles zeer nuttig.

Maar op het ogenblik dat u dit opkomende beeld, het visioen, de innerlijke beleving, de innerlijk gehoorde stem van duivel of god - u moogt zelve kiezen - gaat zien als belangrijker dan de werkelijkheid waarin u leeft, maakt u een heel grote fout:

U ontneemt dan uzelf de mogelijkheid tot een normaal psychisch verder groeien als mens. En daarom ben ik zo vrij geweest dit alles toe te voegen aan alles wat wij omtrent het pendelen al hebben gezegd. Hebt u commentaar?

x Men zegt dat pendelen alleen goed is wanneer je er de goede instelling voor hebt

- Ja, maar zelfs dat alleen is niet voldoende, daar u uw eigen instelling niet geheel juist zult kunnen inschatten. Vele verknippen factoren kunnen nog steeds een belangrijke rol spelen.

Ten tweede is men in doorsnee zeker niet in staat tot een zuiver interpreteren van hetgeen de pendel feitelijk zegt. Aannemende dat u wel in staat bent dit te doen zult u nog niet werkelijk een geheel nieuw terrein betreden, maar alleen een beter inzicht krijgen in de feiten en mogelijke benaderingen van de werkelijkheid. Op grond daarvan alleen kan echter nog niet worden gesteld, dat een redelijke en volledige juistheid bereikbaar is zonder ook de menselijke rede en kennis van zaken in te schakelen.

Ik blijf bij mijn beeld: het zijn pijlen die je een richting aanwijzen, maar het is niet een openbaring in volle juistheid van een eindbestemming, een einddoel. Voldoende?

Dan hoop ik nu maar niet, dat ik iemand pijn heb gedaan. U moogt voor mij de gehele dag pendelen, ook al heb ik gehoord dat tot voor kort pendelen tussen Duitsland en Nederland het voordeligst was.

Maar hoe het ook zij, wat u ook verkrijgt: hoe je ook werkt met occulte waarden, wanneer je gebruik maakt van paranormale gaven of innerlijke en geestelijke krachten - die inderdaad bestaan - dien je voor alles te voorkomen dat je de nu voor jou hier bestaande werkelijkheid daardoor geheel uit het oog verliest.

Als aanvullig zijn deze dingen zeer bruikbaar, niet als vervanging. Laat mij het zo zeggen: wanneer u in staat bent om met de een of andere lift op te stijgen en uitzicht behoudt zal u opvallen dat u meer kunt overzien naarmate u hoger komt.

Weet je dan, waarheen je moet kijken, zo is het daardoor vaak mogelijk ook juistere en meeromvattende conclusies te trekken over een groter geheel. Maar nog altijd doet de lift niets dan uw standplaats wijzigen. U bent het nog steeds, die moet gadeslaan, die zelf de conclusies moet trekken.

Die conclusies en dat gadeslaan zijn afhankelijk van uw eigen capaciteiten en niet van die van een ander. En het beste trekt u conclusies wanneer het gaat over zaken, die u reeds enigszins kent, waar u het een en ander vanaf weet.

Door gebruik te maken van occulte gaven kunt u inderdaad uw uitzicht en soms ook uw mogelijkheden vergroten. Brengt u echter alles wat u zo beleeft en vindt niet meer in relatie met uw eigen punt van uitgang dan zult u steeds weer falen:

U kunt immers niet meer juist interpreteren, u bent niet meer in staat uw bewustzijn en aandacht zo te richten, dat voor een ieder kenbare effecten ontstaan in uw eigen wereld?

Nu denkt u waarschijnlijk dat ik de mensen het paranormale wil tegenmaken. Niets daarvan, eerder het tegendeel. Want indien er op het ogenblik in uw wereld iets dringend noodzakelijk is dan is het wel een dieper begrip, een dieper inzicht in de wereld, het vermogen iets meer aan kracht op te brengen en aan besef dan nu algemeen normaal heet.

Wanneer de mensheid niet geestelijk verder meer groeit komt zij terecht in een verwildering waarbij de bevolkingstoename en de daaruit voortkomende spanningen als vanzelf tot een voortdurend toenemende mate van zelfvernietiging aanleiding wordt.

Ik zeg niet, dat het nu al zover is, ook niet, dat dit binnenkort het geval zal zijn, b.v. in 1985 zoals sommigen veronderstellen. Zelfs zonder verdere geestelijke groei duurt het nog wel iets langer.

Maar wanneer een toenemend deel van de mensheid gaat leren juister te zien, te reageren, te werken en te ervaren dan zullen die spanningen kunnen worden omgezet in positieve waarden.

Dan kun je aan de vele nu bestaande spanningen die je niet op korte termijn te niet kunt doen, een uitlaat verschaffen waardoor zij in feite nuttig werk gaat doen. Het is als bij een stoomketel:

Voer je alleen maar steeds hitte toe zodat de druk steeds groter wordt, dan ontstaat er een explosie. Blaas je de overdruk aan stoom alleen maar af, dan heb je alleen maar veel energie verspild.

Maar koppel het geheel aan een cylinder waarin een zuiger zich beweegt door de druk dan ontstaat opeens een locomotief of stoommachine die veel werk kan verrichten.

Het paranormale moet zich wel ontwikkelen. De mens kan in de huidige problemen met zijn - vergeef mij - met zijn grotendeels geïsoleerde wetenschaps-eilandjes, die grotendeels tot liefhebberij of geloof zijn verworden geen oplossingen meer vinden, omdat wat nu nodig is een synthese zou betekenen tussen alle op aarde nu aanwezige kennis en waarden. En dus niet een geheel afzonderlijk werken en het mogelijk zelfs elkander bestrijden van enkele richtingen die menen dat zij gelijk hebben en over de middelen menen te beschikken om dit gelijk aan anderen op te dwingen.

Wie dit eenmaal beseft weet ook, dat het niet voldoende is een droom te hebben, een ideaal en begrijpt dat een ideaal alleen maar enige betekenis kan hebben wanneer je er altans een deel van om kunt zetten in werkelijkheid. Dan alleen kun je de droom toetsen en zien waartoe zij wezenlijk voert. Daarna kun je dan alsnog je streven verder vervolgen dan wel het aan de feiten aanpassen.

Zo iets is ook het geval met al die geestelijke en occulte waarden. De geestelijke krachten in de mens zijn erg belangrijk. Zij kunnen een oplossing betekenen voor een heel groot deel van de huidige problemen - of moet ik spreken over problematiek?

Maar ook alle geestelijke krachten in de mens en zelfs daarbuiten zijn niet in staat alle problemen weg te vagen zonder dat dezen eerst worden opgelost. Je kunt niet zeggen: er is geen werkeloosheid meer en dan zien, dat zij inderdaad niet meer bestaat. Dat gaat niet.

Wel kun je beseffen dat die werkeloosheid niet aanvaardbaar is en met alle middelen en krachten, ook de innerlijke, zoeken naar een eerste benadering, waardoor je een verder oplopen van die werkeloosheid tenminste kunt voorkomen.

Ik kies opzettelijk dit in deze dagen wel zeer concrete beeld. Innerlijk kun je dan gevoelen, dat eenheid de oplossing is. Je noemt dit dan b.v. solidariteit. Maar op aarde bestaat die solidariteit niet werkelijk. Zij is eerder een leuze, die alleen even schijnt waar te worden waar een belangengemeenschap de samenwerking ook voor elk ikje belangrijk en dienstig maakt. Want ondanks alle mooie woorden is de solidariteit, eenheid, niet de erkenning van de waarden en belangen van alle anderen zonder meer.

Dus heeft het geen zin verder te spreken over die solidariteit en dien je met al je mogelijkheden te zoeken naar die gebieden waarop nu en onder de huidige omstandigheden al een mogelijkheid tot redelijke en eerlijke samenwerking te vinden is.

Geestelijk moet je bereid zijn, de werkelijkheid van de stof te aanvaarden. Dromen is mooi, maar vergeet de feiten niet. Het is mooi en goed uit te roepen dat de mens de natuur meer moet sparen. Dit is inderdaad noodzakelijk en al wat men daaromtrent zegt is in zekere zin juist en waar.

Maar wanneer je nu, op dit moment, volledig doet wat de dromers als ideaal zien, moet je wel eerst 2/3 van de mensheid om gaan zetten in natuurlijke mest.

M.a.w.: wat innerlijk als juist wordt ervaren is niet altijd onmiddellijk en feitelijk waar te maken. Je moet geleidelijk de middelen en wegen vinden waardoor men aan de ene kant weer een ecologisch en venwicht op verantwoorde wijze herstelt en aan de andere kant toch zijn eigen mogelijkheden als mens blijft behouden.

Dit is maar een voorbeeld. Ook wanneer je geestelijke krachten van hoge orde zouden kunnen gebruiken geldt nog steeds hetzelfde. Het is natuurlijk schitterend uit te roepen "alle mensen werden brueder". Maar vergeet dan niet dat volgens het verhaal Kain en Abel broeders waren.

Zeg uzelf: een ideaal is mooi, maar wat kunnen wij vandaag met de middelen van vandaag doen? Om dit mogelijk te maken hebben wij eerst een besef van de feiten en mogelijkheden van het heden nodig, zowel als van onze eigen mogelijkheden. Dan eerst moeten wij daaraan de krachten toevoegen die wij in onszelf erkennen. Dan kunnen wij onze gedragslijn verder laten bepalen door feiten of mogelijkheden die wij in onszelf leren erkennen buiten de gangbare normen en mogelijkheden om. Alleen dan kun je verder komen.

dit is, nogmaals, de reden dat ik dit zo uitvoerig heb gezegd. Hebt u kommentaar?

x Er is veel onderzoek naar het paranormale in de sovjetunie vooral in de laatste jaren. Zou een hogere bewustwording hiervan het gevolg kunnen zijn?

- Wanneer je onderzoekt hoe je een kraan open kunt draaien wordt je natuurlijk wel nat. Maar of je daardoor nu opeens het gehele waterleidingbedrijf leert kennen is voor mij nog altijd een vraag.

Toch heeft men in de sovjet unie meer resultaten dan in grote delen van de z.g. westerse wereld. Dat is te begrijpen: Mensen die niet willen geloven in een God en wel willen geloven in een fenomeen zullen mogelijke fenomenen onpartijdiger onderzoeken dan degenen die toch gekweld worden door bepaalde geloofsvisies en onwillekeurig zullen proberen alle fenomenen die zij konstateren in te passen binnen de door het geloof vooropgestelde parameters en waar dit niet gelukt al snel tot verwerping van eigen waarnemingen pleegt over te gaan.

Daarom komt men in rusland veel sneller vooruit. Maar men heeft voor bepaalde fenomenen die mogelijk het bestaan van een god zouden kunnen bevestigen natuurlijk minder interesse. Het dient uit te gaan van de mens en te herleiden te zijn tot de mens. Laat ons dan eens zien op welke gebieden men de laatste tijd daar veel verder is gekomen.

1. De telepathische experimenten daar tonen buitengewoon veel resultaten. Experimenten worden op vele verschillende plaatsen in de ussr regelmatig gedaan. De resultaten worden misschien niet zo openlijk en statistisch fraai verwerkt als indertijd die van Rhine, maar daar staat dan wel tegenover dat men gekomen is tot overdrachtsmogelijkheden b.v. tussen Moskou of Leningrad en Kiev of Odessa van boodschappen van maximaal 10 tot 12 woorden. Het foutpercentage bij ontvangst bedraagt op het ogenblik nog 17 wanneer het gaat om een proef met geschoolde telepathen. Kans op contact tussen de 40 en de 50 per 100.

2. Is dit al erg interessant, men bestudeert de laatste jaren ook de paranormale genezing. Er liggen vele eigenaardige resultaten voor. De laatste tijd is dit onderzoek in een stroomversnelling terecht gekomen door het feit, dat enkele zeer hoog geplaatste heren werden genezen door paranormale genezers waarbij naar ik meen een genezeres de eerste resultaten boekte.

De reactie was: voor iedereen werken? Ga je gang maar, maar wij zullen de resultaten controleren. Men weet nu, dat er vele mensen zijn die over deze kracht beschikken. Het wezen daarvan heeft men nog niet kunnen doorgronden, maar bepaalde regels voor het werkzaam zijn van de genezende krachten heeft men al wel leren kennen.

3. Aura onderzoek. Dit is voortgevloeid uit de krlianfotografie. Men is nu zover gekomen dat men tot een scheiding van velden is gekomen. Men werkt niet alleen meer met de blauwe, piekige, uitstraling die de levende organismen omgeeft, maar heeft geleerd verschillende stralingsreeksen, die dit oorspronkelijk gekostateerde blauweffect veroorzaakten, van elkander te scheiden.

Opvallend is, dat de resultaten nog niet dermate wetenschappelijk zuiver formuleerbaar schijnen te zijn dat men tot publicaties over gaat. Maar ook op dit gebied komt men verder.

Dit wil echter nog niet zeggen dat men bereid is bepaalde op zich logische konklusies te trekken, zoals bij de proeven die men neemt met helderzienden en mediums. Men wil eenvoudig niet toegeven: dit is meer dan deze mens kan. Men probeert het nog steeds te zoeken in de mens en de mensheid, al is het maar omdat het leven na de dood, het bestaan van een god en het ingrijpen van geestelijke machten nu eenmaal onaanvaardbaar is vanuit de officiële leer van de partij.

Men heeft in dit land dus bij het onderzoek bepaalde nadelen maar ook bepaalde voordelen. Ik geloof dat, wanneer het gaat om het onderzoek van paranormale fenomenen, landen als de sovjetunie en rood China bepaalde voordelen hebben t.a.v. de rest van de wereld al is het maar dat zij bij het onderzoek niet zo sterk worden geremd en in een bepaalde richting gestuwd als in de landen waar christelijke en andere opvattingen ondanks alles zowel de denkwijze van de wetenschapper als de wijze van onderzoek en benadering in een zeer bepaalde richting plegen te sturen.

Gaaf het echter om het juist erkennen van de waarden waarmee men te maken heeft en de aard van de krachten die optreden, dan heeft volgens mij het westen weer bepaalde voordelen, al is het maar door het hier nog officiële en algemeen erkende geloof aan het voortbestaan na de dood, ingrijpen van geestelijke machten etc. Wanneer men eenmaal tot omschrijving en vaststelling van het fenomeen is gekomen zal men in het werken daarmee gemakkelijker voortkunnen borduren op de oorzakelijke krachten dan de eerste 10 jaren in de sovjetunie mogelijk zal zijn. Voldoende?

x Verwacht u weer nieuwe impulsen uit Tibet op dit gebied nu het wat meer opengelegd is?

- Mijn waarde vriend, wanneer je een nederzetting waar je landbouw hebt gepleegd, verwordt en dan jaren lang braak laat liggen, zo moet er heel wat werk worden verzet voor je weer iets van de oude vruchtbaarheid terug zult winnen en de oude producten weer kunt verbouwen. En zelfs dan zul je tot een andere indeling komen dan er eerst bestond. Dat is meen ik duidelijk.

Tibet was een geïsoleerd land. Juist daardoor was het mogelijk dat vele vormen van magie - zowel natuurmagic als lamaïstische magie - zich volledig konden ontwikkelen en als een soort wetenschap werden beschouwd. Dit alles is echter bijna volledig teniet gedaan.

Van de grote kloosters van eens zijn er nog maar enkele over en degenen die daar nu nog woen zijn over het algemeen oude monniken die geestelijk en vaak ook lichamelijk nogal wat defecten vertonen.

Wanneer er nu een grotere vrijheid komt zal bij enkelen deze voornamelijk gebruikt worden voor terugzoeken naar het verleden. Maar dat is dan eerder een soort occulte archeologie geworden. Het weer opbloeien van al wat hier eens bestaan heeft lijkt mij niet goed denkbaar, zeker wanneer wij ons realiseren dat de meest belangrijke geestelijke factoren vanuit dit land verplaatst zijn naar elders op deze wereld.

x Het Andesgebergte?

- Dat kunt hier hierbij o.m. aannemen. Denk aan de grens tussen midden en noordelijke Andes.

Het schijnt dat wij er zo langzaam doorheen zijn, vrienden. Dan moet ik zeggen dat ik erg veel plezier heb gehad bij mijn pogingen uw onderwerpjes kort en toch redelijk te beantwoorden.

Dat ik wat gepreëkt heb, daarvoor heb ik u mijn excuses al aangeboden. Bovendien onthoudt u van avonden als dezen over het algemeen datgene waarmee u het eens bent. Dus ook dat zal wel geen groot bezwaar zijn.

Sta mij toe om, voor ik eindig, nog enkele punten te noemen die voor mij belangrijk zijn:

De Witte Broederschap heeft gekonstateerd dat een verder oplopen van spanningen in dit jaar onwaarschijnlijk is. Wel moet worden gerekend met een aantal voorbereidselen die in deze maanden zelfs nog plaats vinden en die rond 1984 alsnog tot een uitbarsting zou kunnen voeren.

De kans, dat deze voorbereidselen ongeremd en ongehinderd verder kunnen worden voortgezet tot het gevaarpunt werkelijk bereikt is, acht men betrekkelijk klein. Hierbij spelen economische, sociale en politieke factoren een grote rol en dezen kunnen naar men meent grotendeels ook geestelijk in de juiste richting gemanipuleerd worden.

Wat dit jaar betreft: u zult bemerken dat voor mei al geruchten de ronde gaan doen over een reeks nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen. Dit gaat bovendien gepaard met enkele schandalen.

Deze ontdekkingen, zeker zover het gaat om een geheel nieuwe techniek om met krachtvelden te werken, zouden m.i. een einde kunnen maken aan alle oorlogsbestrevingen zoals die op dit ogenblik - met het nu bestaande arsenaal - denkbaar zijn.

Ik meen dat alleen reeds de uiteindelijke publicatie van enkele gegevens hieromtrent - mogelijk aan het einde van dit kalenderjaar maar waarschijnlijker in februari van het volgende jaar - voorkomen zal dat de komende jaren alsnog een atoomoorlog kan losbarsten. Wat volgens mij van groot belang is.

Verder heeft men in de broederschap besloten opnieuw bepaalde golven van geestelijke energie versterkt aan de wereld toe te zenden. Voor u een mooi sprookje tenzij u daar zelfs iets van bemerkt. Het voornemen komt er op neer dat men zal proberen een groter aantal mensen te beïnvloeden en in hen een vereenvoudiging van denken tot stand te brengen en hierdoor een betere relatie te scheppen in hen tussen het werkelijke ik en de stoffelijke voorstelling, die men van zichzelf heeft.

De mens laten reverteren tot een juister ik-gedrag en hierdoor hem doen komen tot een juister gebruik van zijn mogelijkheden is het doel. Daar deze krachten nu reeds een aantal weken werkzaam zijn en kan worden aangenomen dat deze inzet blijft duren tenminste tot de maand mei in het volgende jaar - waarbij zij in een steeds toenemende mate aan uw wereld worden toegevoegd - ben ik persoonlijk geneigd ook hiervan enkele zeer gunstige, zij het niet al te opvallende, resultaten hiervan te verwachten.

Ik zeg u dit alles alleen maar om u te laten begrijpen dat wij toch de gehele wessaontwikkeling hebben bijgehouden. En wessa is alleen maar een naam voor een bepaald iets, dat weet u ook wel. U zult begrijpen dat wij in de orde ook geprobeerd hebben de konklusies van de broederschap ook redelijk te verwerken.

Ik meen dat ondanks alles de komende periode als hoopgevend beschouwd mag worden en dat de wisselvalligheid waarmee allerhande dingen zich gedragen in de komende 10 maanden - werkgelegenheid, prijzen, politiek, zelfs rentepeil - alleen maar de tekenen zijn van een ernstig zoeken naar een nieuw evenwicht. Alle door mij genoemde factoren zullen bij dit proces een rol spelen. En daarmee wil ik volstaan. Ik dank U voor uw aandacht.

(volledige tekst, enige korrekties)

Goeden avond, vrienden.

Ook voor dit tweede gedeelte van de avond moogt u zelf vertellen waarover wij zullen spreken, dus u vertelt het maar. Liefst wat meer geestelijk, maar kan dat niet zo is het ook niet erg.

d e v r i j e m e n s

Dat is wel een heel mooie. De z.g. vrije mens denkt dat hij vrij is wanneer hij onbeperkt kan vrijen. In feite echter vrijt hij zoveel omdat hij iniet vrij is. Want als je vrij bent vrij je niet. Dan heb je werkelijk lief of niet.

Waarmee ik maar wil zeggen dat de z.g. vrijheden van de mens maar heel betrekkelijk zijn en dat een werkelijk en geheel vrije mens praktisch ondenkbaar is.

Een ieder is op enigerlei wijze gebonden aan datgene wat hij ooit geweest is, aan de omgeving en de mogelijkheden die daarin bestaan en ongetwijfeld is hij eveneens gebonden door de kwaliteiten van zijn eigen persoonlijkheid die hij nu eenmaal stoffelijk bezit, die hij innerlijk niet bepaald kan aanvaarden, maar die hij toch niet de baas kan.

Wanneer wij dus al moeten spreken over de vrije mens zo dienen wij ons allereerst af te vragen wat wij willen verstaan onder een werkelijk vrij zijn.

Ik meen dat je menselijk het vrijzijn kunt uitdrukken als het vermogen om het noodzakelijke zo te doen dat je daarmee zoveel mogelijk blijft beantwoorden aan hetgeen je voor jezelf als juist gevoelt, dit ongeacht de invloeden rond je.

Veel verder kom je als mens niet en dat is ook te begrijpen. Zonder hier de reïnkarnatie theorie geheel uit te gaan werken wil ik er in dit verband toch wel op wijzen dat de meesten van u vroeger ook al eens op aarde bent geweest. En wanneer je nu b.v. in die vroegere inkarnatie een beul bent geweest is de kans heel groot dat je in dit leven steeds weer tot slachtoffer wordt omdat je probeert onbewust de fouten uit het verleden te vermijden en daardoor steeds weer nieuwe maakt.

Want zo gaat het bij de doorsnee mens. De geestelijke impuls heeft bovendien nog te maken met het inkarneren in een bepaalde omgeving, iets waar je je gezien je streven meent thuis te kunnen gevoelen.

Och, u weet het allen: sommigen onder u voelen zich nu eenmaal het beste wanneer zij een vijf sterren restaurant binnen kunnen gaan en anderen voelen zich meer gelukkig in gelegenheden waarin hoofdzakelijk patat te krijgen is.

Geestelijk is het al net zo: de voorgeschiedenis speelt bij de keuze van inkarnatiemogelijkheid wel een heel grote rol. Wat, zoals u op meent te mogen merken, inderdaad een vrije keuze is. Maar je zit er dan wel verder aanvast en bovendien wordt je in de vrijheid van je keuze toch wel heel sterk beperkt door datgene wat je bent.

Goed, U bent mens en meent misschien in het begin dat u nu werkelijk vrij bent. Maar wees eens eerlijk: U leeft in Nederland. Bent u hier werkelijk vrij?

Neen? Leuk dat u dit toegeeft. Op het ogenblik bestaat b.v. uw veelgeroemde vrijheid uit de mogelijkheid binnenkort mede te bepalen door wie u verder bedrogen zult worden.

Waarna de regenten wel uit zullen gaan maken wat goed is voor U, ook wanneer uzelf het eerder geheel verkeerd acht. U bent dus niet vrij.

U hebt zelf denkbeelden over de wijze waarop u zich het prettigst en gemakkelijkst zoudt kunnen bewegen. Maar dat mag toe-
vallig ook al niet altijd. Want wanneer u meent dat het zo wam is dat niets u nog te veel is, zal er altijd wel iemand zijn, die het veel te weinig vindt. En dan kost de uitbarsting van vrijheid u te veel.

Stoffelijk bent u dus alles behalve vrij. Maar ook emotio-
neel bent u niet zo vrij als u mogelijk veronderstelt. Zo zijn er heel wat zaken waar je steeds van droomt, ook al worden die mogelijk nooit waarheid.

Hoeveel mannen hebben niet gedroomd van Marylyn? Wanneer zij haar op het ogenblik aan onze kant zouden zien zouden zij zich mogelijk nog wel bedenken. Maar goed. Zij hebben er intens van gedroomd..... De werkelijkheid in hun leven was anders. Het was net of je droomt van een sappige biefstuk en dan een heel klein stukje gehakt krijgt dat nog aangebrand is ook.

Daarom meen ik te mogen zeggen, dat de vrijheid waarover wij eventueel kunnen beschikken afhankelijk is van ons vermogen. om te beseffen wat wij zijn.

Een waarlijk zo vrij mogelijke mens is in de eerste plaats iemand die zichzelf volledig kent. Aan de andere kant is het een vraag of een mens die zichzelf volledig leert kennen daat psychisch nog gezond bij zal blijven. Want de konfrontatie met het ware ik is voor vele mensen een schok die zij niet meer overwinnen.

Laat ons stellen dat je dit aankunt. Dan geldt dat een mens die precies weet wat hij is ook beseft wat hij wel en niet kan. Dan vindt je een mate van vrijheid omdat je steeds met je eigen mogelijk-
heden zult werken vanuit een volledig besef van al wat je daarmee wel of niet tot stand kunt brengen en vooral, waar voor jou de grenzen liggen.

Op het ogenblik dat wij niet kunnen of willen beseffen welke grenzen ons gesteld zijn zullen wij in wezen veel minder vrij zijn dan degene die dezen beseft. Want de grenzen zijn er altijd en sterk. Wie niet beseft dat dezen deel uitmaken van de iegen persoonlijkheid zal steeds weer te ver grijpen, steeds weer mislukken en zichzelf de ge-
vangene achten van een vreemd en onvoorspelbaar noodlot.

Vandaar dat fatum een slechte naam heeft al is het kapsel ook nog zo modern en punkachtig. Want fortuna heeft van voren een grote lok en van achteren niets.

Realiseer u dit alles nu eens even. Zoudt u werkelijk vrij kunnen zijn? Vrijheid betekent ook, dat je nooit een beroep behoeft te doen op anderen. Vrij zijn betekent alles voor jezelf kunnen doen, meester zijn over al je emoties.

Vrijzijn zou voor een mens ook betekenen dat je alle illusies opzij dient te zetten. Dan moet je alleen met de feiten leren leven. En dat terwijl de meeste mensen voor zich het leven alleen het leven waard kunnen maken door het koesteren van allerhande illusies.

Zelfs wanneer u zoudt kunnen en willen zo geloof ik nog, dat het u zwaar zou vallen een werkelijk vrije mens te zijn. En toch blijven wij allen streven en zoeken naar die vrijheid.

De voor ons bereikbare vrijheid ligt dan dacht ik allereerst wel in het bewust willen aanvaarden van onze beperkingen. Nogmaals: eerst wanneer wij bewust weten hoever wij kunnen gaan zullen wij ook beseffen waar wij kunnen gaan, wat mogelijk is en wat niet.

Dan zijn wij weliswaar in mogelijkheden begrensd, maar bezitten wij tenminste binnen die grenzen onze vrijheid. Geestelijk geldt al precies hetzelfde.

Wanneer men overgaat - wat doodgaan betekent maar voor velen beter klinkt - is men nog steeds beperkt. Die term "overgaan" doet mij denken aan een oud liedje: veerman, veerman, zet mij over.". En volgens die legenden uit de oudheid bestaat die veerman en is er in zijn buurt nog een heel mooie hond ook, die zelfs driekoppen heeft. Maar genoeg faarover. U zult later zelf wel konstateren dat een Cerberus zoals men die uitbeeldt niet bestaat en Charon bestaat ook al niet als veerman.

De gene die u "over zal zetten" is een onbekende, een bekende of zelfs een toeval dat u helpt om eventjes in een soort terugblikken uw vorige bestaan te overzien en dan te aanvaarden dat mog steeds voortbestaat ook al bent u beneden dood.

Maar goed. Je leeft dus verder. In de geestelijke wereld kun je alles wat in je is buiten je tot een soort werkelijkheid maken. Je dromen, of het nu bange of aangename dromen zijn, vormen de wereld waar je midden in staat.

Eerst wanneer je ook dit geheel hebt leren beseffen kun je je "wereld" gaan beheersen en desnoods uit de draak een roosje maken. Wat erg belangrijk voor je kan zijn, vooral wanneer je op aarde een Roosje vond dat uiteindelijk een draak bleek te zijn.

Dit lijkt dan wel een veel grotere vrijheid te betekenen, maar je bent en blijft nog steeds sterk beperkt: Alleen datgene wat er in jou leeft, jouw gedachten, de inhouden aan beelden en emoties die je meebracht naar de wereld in de geest zijn bepalend dvoor de werelden waarin je naar wens kunt gaan leven.

En wanneer die inhoud en je begrip niet ver genoeg gaan kun je ool niet verdergaan naar een hogere wereld, waarin weer een wat meer objectieve vorm van "werkelijkheid" voor je ontstaat.

Dan loop je ook tegen een grens aan. Je weet, dat het andere er is, je voelt en weet dat het begeerlijk voor je is, maar het is nevelig, het is niet waarneembaar. Je kunt er niet op reageren. Het is en blijft bvoor jou een soort wazige nevel, een mist waarin je hopeloos verdwaalt en niets vindt tot je uiteindelijk weer terugkeert tot je zelfgemaakte wereldje.

Kan een mens dus vrij zijn? Ik meen van niet. Ik meen dat wij allen en altijd de gevangenen zullen zijn van onze eigen beperkingen, of wij dit nu toe willen geven.

Heel vaak roepen wij gefrustreerd uit, dat de wereld dan maar anders moet worden. Maar dat bepalen wij niet. Die wereld moet niets. Wij moeten. Dat is de ellende. Je kunt de gehele wereld veranderen, maar wanneer je zelf niet mee verandert blijf je nog net zo ongelukkig als je voorheen was.

Dat is de grote moeilijkheid en wijst op de grote kunst die je moet leren beheersen om enigszins vrij te kunnen zijn op altans enkele ogenblikken; het aanvaarden van je eigen beperkingen.

De vrijheid van een mens zal nooit verder gaan dan een kruze tussen het voorstelbare en mogelijke en de gevolgen die men daardoor zal moeten ondergaan. Je kunt b.v. niet alle dingen tegelijk hebben. Je kunt in de disco zijn of in de bioscoop, maar beiden tegelijk is onmogelijk, ook al wens je dit nog zozeer.

Op dezelfde wijze kun je in je leven wel kiezen voor iets wat je speciaal wilt doen en weet te kunnen doen, waarmee je wilt leven en werken, maar je zult daarvoor dan andere dingen terzijde moeten stellen, hoe begeerlijk je die eveneens acht.

Je kunt als mens soms ontzettend veel bereiken, zowel volgens andere mensen als voor je eigen gevoelens. Maar dan moet je daarvoor wel heel wat andere dingen opzij zetten.

En men vergist zich zo vaak omtrent zichzelf. Ik ken b.v. iemand die in zijn hart een diktator is, maar die nog steeds denkt dat hij liever een wielrenner had willen zijn. Kom, nu moet u niet zo vanagterlijk zitten glimlachen.

Ik kpos dit alleen als een voorbeeld dat in deze dagen bij zeer velen van u aan zal slaan. Je moet kiezen. Wanneer je werkelijk de gewetensvolle politicus uit wilt hangen schiet b.v. de tour de france er bij in. Of je kunt naar de tour gaan in de zekerheid dat dit beschouwd zal worden als een falen als politicus.

Mensen die hun koek willen hebben en opeten tegelijk gaat het als de ezel die van twee walletjes wilde eten: hij raakte overeten en stierf aan een te volle maag, terwijl zijn wijfelende soortgenoot dood neerviel omdat hij maar niet kon besluiten van welk walletje hij de eerste hap zou nemen en zo verhongerde.

Dromen dromen is best. Maar dat maakt je niet vrij. Je moet steeds weer een keuze doen en je daaraan dan ook houden. En zelfs dan geldt nog, dat je na het eenmaal maken van een keuze vaak zeer lange tijd daarmee verder zult moeten gaan voor je zelf begint te zien dat je er iets mee bereikt.

Ook dit vormt voor velen een grote moeilijkheid, zelfs in de geest. Geestelijk kunnen wij verdergaan en er zal wel een ogenblik komen dat wij bewust op kunnen gaan in God. Dat geloof ik tenminste. Zeker ben ik er niet van, want anders zou ik hier niet meer zitten.

Maar zelfs wanneer dit waar is zo kan ik zelf nog niet gaan bepalen wat ik dan zal zijn in God, wat ik dan zal betekenen. Ik ben hier niet vrij om te kiezen.

Je kunt dus niet zeggen: Ik ga nu op in God en zal nu in diens oog resideren, of deel uitmaken van zijn oor, of meeklinken in Zijn stem. Zelfs dan zul je volgens mij nog steeds bepaald worden door hetgeen je al was.

Ik meen dat de illusie van de mens die beweert vrij te zijn vooral voortkomt uit zijn behoefte voor zich te ontkennen hoezeer hij gebonden is.

Ik denk zo dat wij geestelijk en anderszins bepaald worden door onze origino: - die wij niet geheel kennen. Dus datgene waaruit wij zijn voortgekomen en van waaruit wij verder zijn gegroeid. Ik geloof - al weet ik het niet zeker - dat hetgeen wij in het geheel uiteindelijk kunnen worden als bepaald was op het ogenblik dat wij ontstonden.

Ach, het is zo gemakkelijk iets te zeggen. Hoeveel mensen hebben de mensheid niet verkondigd " gij zult niet zondigen". Mij dunkt dat de grootste menselijke zonde juist een dergelijke verkondiging is. Waarom? Omdat zondigen in feite vaak neerkomt op een de mens bewust maken van zaken en fouten waaraan hij zich gezien zijn wezen, zijn omgeving, zijn stoffelijke noden ook, eenvoudig niet kan onttrekken.

O, ik hoor het al. U wilt zeggen dat er gezondenen zijn geweest. Bij mijn gezond. Maar wanneer alle gezondenen die op aarde zijn geweest allen gelijk zouden zijn omdat zij allen de goddelijke waarheid zouden hebben bezeten komt god toch wel naar voren als een wezen dat zeer sterk tegen zich verdeeld is. En indien slechts één van hen die waarheid zou bezitten, hoe moet ik dan weten wie? Zij allen beweren dit immers van zichzelf of zo zij het niet zelf deden doen hun volgelingen dit wel voor hen om zo een gezag te verwerven.

De z.g. goddelijke waarheid van de een loopt niet bepaald parallel met die van de ander, laat staan dat zij in wezen een en hetzelfde zijn. Vele z.g. goddelijke waarheden zijn met elkander zelfs strijdig. Waarom? Is het misschien zo dat er toch een waarheid is die op aarde verkondigd werd en nog wordt, maar die zo eenvoudig is en gelijktijdig en zo groot besef van de eigen beperkingen met zich brengt dat de mensen deze niet willen aanvaarden?

Is het mogelijk zo dat de mensen in de plaats van een waarheid liever een structuur hebben waaraan men zekerheid en gezag kan ontleenen zonder al te zware verplichtingen? Ik weet het niet, maar soms lijkt het er volgens mij wel op.

Neem nu b.v. het CDA. Schitterend, dat christelijk democratische appel. Maar de leiders vergeten steeds weer dat volgens hun geloof een appel de oorzaak was van de eerste zonde. En goed bezien, wat is deze christelijke eenheid anders dan een reeks van afzonderlijke klubjes onder één naam, waarbij men naar buiten steeds weer doet of alles een werkelijke eenheid is ofschoon de onderdelen lubberen aan alle kanten?

En kijk eens naar het pvda dat zo principieel zichzelf de mogelijkheid pleegt te ontnemen datgene te doen wat het zou moeten doen?

En kijk naar groepen als de vvd, die ook al de waarheid en wijsheid in pacht hebben maar niet veel verder komen dan met de nederlandse vlag in top alles te laten zinken. Nu ja, de hoofdmast is in veiligheid gebracht in Friesland.

Kijk eens nauwkeurig naar al die kerken, partijen en bewegingen en vraag u eens af of gezien hun daden hun stellingen wel zo redelijk zijn als zij voorgeven. Vraag u eens af of al die mensen niet worden bepaald door drijfveren die zij zelfs aan zichzelf niet toe wensen te geven.

Vraag u eens af of dergelijke groepen God, de mensheid en de modernemenschelijkheid niet aanroepen om te voorkomen dat zij gekonfronteerd zullen worden met datgene wat zij voor zichzelf werkelijk zijn en doen.

Zeker, soms wordt een mens gedreven. Zoals een kunstenaar gedreven kan zijn: de tijd staat stil, je voelt de uitputting niet, het enige wat je nog weet is: er wordt iets geboren. Maar zelfs dan weet men zelf niet geheel hoe en wat er in feite geboren wordt. Zelfs al staat het model er bij en gebruik je de klassieke en ouderwetse technieken, op zulk een ogenblik weet je zelf niet precies wat je doet en zeker ook niet, wat het resultaat feitelijk en voor anderen zal zijn. Tot alles klaar is en de feiten vastliggen.

Ben je dan vrij? Was je vrij in je scheppen? Of was je juist gevangen in een beeld, een emotie? Wanneer u spreken wilt over de werkelijk vrije mens zo zeg ik, adaat die werkelijk vrije mens een illusie is. De illusie die een mens niet wil beseffen omdat hij zijn eigen beperkingen niet wil aanvaarden, omdat hij de beperkte vrijheid die er voor hem bestaat steeds weer verwerpt in de hoop datgene te verkrijgen wat hij, wanneer het al waar zou worden, zelve nooit lang zou kunnen verdragen.

En nu moet ik er nog enkele geestelijke elementen meer tegen-aangooien. Want het is een avond die geleid wordt vanuit de geest al zou je dit misschien niet zeggen. Maar dat is toch een feit.

Diep in jezelf weet je wat goed is en wat kwaad is voor je. Dat is dan wel heel iets anders dan je van anderen hoort vertellen, maar diep in jezelf voel je dat wel degelijk.

Diep in jezelf weet je heel goed wat je moet doen, waarheen je moet gaan. Wanneer je die stem leert volgen bezit je tenminste een

bepaalde vrijheid. Want je wezen is een eenheid en niet alleen maar een reeks in elkander gestoken voertuigjes van hooggeestelijk tot laag stoffelijk toe die je, als een soort russisch poppetje tot afzonderlijke eenheden uit elkaar kunt pellen. Wat treurig zou zijn, want de kern zou dan niets zijn.

Wij zijn een eenheid. Het is niet te zeggen dat de stof het een vertegenwoordigt en de geest het andere. Je kunt geen verschil maken tussen lichaam, astraal voertuig en geestelijk lichaam, ook al doen wij dit nog zo graag omdat wij gaarne de dingen netjes indelen.

Maar zo min als al die andere voertuigen zonder de stof tot bewustzijn kunnen komen, zo min kan de stof leven zonder die andere delen van de persoonlijkheid. Ja, geestelijke voertuigen hebben de ervaringen in de stof nodig als basis voor hun geestelijke existentie en vooral bewustzijn.

Wij zijn een geheel en moeten het geheel dat wij zijn durven leven en niet alleen maar een deel daarvan. Wij moeten niet wegvlugten voor werkelijkheden in dromen, maar wegvlugten in de kennis van hetgeen wij wezenlijk zijn en kunnen en daarmee steeds weer zo goed mogelijk voor eigen bewustzijn onze werkelijkheid gestalte geven.

Wij moeten niet dromen over een verre God die ons mogelijk eens in genade zal aanvaarden, maar leven met een God die in ons bestaat, die door ons leeft en werkt en de kracht is waaruit wij steeds weer verder kunnen gaan.

En als je dit doet, waar kom je dan terecht? De een bij Maasbach en de andere bij de Hare Krishna? En de derde misschien in het gelken-huis?

Het klinkt vreemd. Maar is het niet zo? Want de kracht in ons gebruiken betekent niet alleen dat wij die kracht ook werkelijk moeten gebruiken, maar bovendien dat wij deze zo moeten gebruiken dat zij ook in ons en onze wereld betekenis heeft.

Bevangen heten door de H. Geest is gemakkelijk genoeg. Er zijn mensen bij wie een dergelijke bevangenheid een niet alcoholische geestverwarring is, een soort roes waarin zij voor een ogenblik hun redelijkheid tegenover de wereld verliezen.

Dan is het gemakkelijk om glos alle te plegen, met tongen en stemmen te spreken. He kan een uiting van je eigen wezen zijn en als zodanig grote betekenis voor je hebben. Maar het kan nooit een openbaring zijn, het kenbaar worden van een waarheid.

Trouwens, waarheid is datgene wat je zelf kunt begrijpen en wat toch steeds weer uit je voortkomt. Het is datgene wat je in jezelf weet te zijn en naar buiten brengt op een kenbare manier. Dat is de vrijheid die je wel degelijk bezit.

Want op die wijze maakt je kenbaar wat je bent in eenheid met die wereld waarin je bewustzijn je bestaan op dit ogenblik registreert. Je kunt er dan nog altijd wat diepzinnigheid tegenaan gooien ook om het " mooier " te maken. Het hoort er kennelijk nu eenmaal bij.

Ik zou dit nu b.v. predikende kunnen doen: Wanneer wij diep doordringen tot in de kern van ons eigen wezen, het licht daar aanwezig uitstralen tot alles rond ons zich verheldert dan kunnen wij het licht buiten ons plaatsen. En dan komt natuurlijk als slot de rekenig van een geestelijk GEB.

Houdt het liever maar eenvoudig: laat mij eenvoudig maar proberen het beste te zijn wat ik kan, wat mij mogelijk is. En hoe ben je het beste wat je weet te kunnen zijn? Wanneer je niemand onnodig last, overbodig leed berokkent. Wanneer je er voor zorgt dat een ieder die hulp nodig heeft die jij geven kunt deze hulp door jou ook niet onthouden wordt.

Wanneer je er maar voor zorgt dat je alle dromen van anderen terwijze zet en voortdurend in je eigen kleine werkelijkheid verder plaatst met alle mogelijkheden waarover je beschikt, dan beantwoordt je aan de ware noodzaken van je bestaan.

Leef dan maar op aarde, daar voor ben je hier. Wees een stofmens, dat is de reden van je genoorte op aarde. Zoek dan naar de waarheden die op aarde begrijpelijk zijn, zoek de krachten die op aarde manifesteerbaar zijn. Daarvoor leef je hier in de stof.

Wanneer je dan al zegt niet te geloven in een hiernamaals zo maakt dat geen verschil uit. Wat per slot van rekening maken de formuleringen van je geloof niets uit in de werkelijkheid. Het enige wat van belang is is hetgeen je leeft, wat je bent. En dat alles kun je, let wel, alleen bewust zijn volgens de normen van de wereld waarin je leeft.

Wanneer je dit doet zullen zich steeds meer nieuwe invloeden gaan voegen bij hetgeen je reeds beseft. Je leest a.h.w. steeds meer achtergronden en zult waarschijnlijk niet eens begrijpen hoe een ander dit over het hoofd kan zien, niet kan beseffen. Want je ziet dan wel steeds weer een grotere wereld, maar je beseft het zelf niet. Je groeit gewoon naar een hoger besef toe.

Wanneer er dan een ogenblik komt dat je van de stoffelijke wereld afsceid moet gaan nemen, zo is dit verworven besef de basis van waaruit je verder zult gaan. Niets is zinloos. Niets bestaat voor niets. Niets gaat werkelijk ten gronde. Alles wat in je bestaat, al wat je beleefd en gelezen hebt, alles wat je gezien en gedaan hebt blijft een deel van je wezen. Uit die dingen groeit dan je nieuwe wereld, je nieuwe beleven.

Zoek daarom de eenvoud op aarde. Leef gewoon maar vanuit hetgeen je bent en hetgeen je kunt. Probeer rond je iets te brengen van licht en vreugde, wat helderheid misschien. Meer kun je niet.

Maar wanneer je dit doet beantwoordt je in ieder geval aan hetgeen je bent en onbewust maak je zoveel van jezelf waar dat anderen - maar nooit jijzelf - zullen zeggen: Kijk, daar gaat nu werkelijk een vrij mens.

Zo dat was het. Nog commentaar?

x Wat is de functie van de meesters? Zijn wij in staat leiders die veel te zeggen hebben in de wereld te beïnvloeden? Bestaan er ook schaduwmeesters die dergelijke krachten kunnen neutraliseren? Is Baba Ji een meester en weer onder de mensen in India?

- De laatste vraag kan en mag ik niet beantwoorden. Vergeef mij. Eenvoudig gezegd: de taak van de adept - meester is de term van de leerling - is: door zijn bewustzijn, de waarheid die hij in zich draagt en de kracht die hij bezit, de waarheid zo te uiten dat zij bij anderen niet onderdrukt wordt. De adept is de gids die degenen die omhoog klouteren naar de toppen van de berg bewustzijn voorgaat en probeert te voorkomen dat zij vallen.

De adept kan grote invloed uitoefenen op de psyche van een anderen er zijn gevallen waarbij de adept om welke redenen dan ook een mens door geestelijke middelen kan uitschakelen. Hij blijft dan wel volledig aansprakelijk voor deze persoon tot deze weer een redelijke mate van persoonlijk bewustzijn herwonnen heeft.

Kwade meesters? Er zijn zoekers van zichzelf die ook wel eens de duistere ingewijden worden genoemd. Dezen zoeken zichzelf en zijn vaak bereid anderen te gebruiken als middel om zichzelf meer te kunnen bevrijden of beter te kunnen profileren. Dergelijke meesters kunnen de invloed van een adeptus minor - kleine ingewijde - neutraliseren, nooit de invloed van een hogere ingewijde.

Men zegt dan ook dat het duister niet zo dik kan zijn of het licht kan het aantasten en minder duister maken. Dit geldt zelfs voor menselijke gedachten die anderen worden toegezonden. Ik hoop hiermede uw vraag te hebben beantwoord.

Vij gaan dan nu sluiten en wel als gebruikelijk met een improvisatie op drie door u te geven woorden.

x

Oceaan, licht, adept.

-

In de oceaan van dwaasheid maakt het licht van de adept menigeen gezond. want:

eindeloos is de zee. Het oog ziet slechts de vaagheid van de kim, water zwelt door krachten aan de hemel opgeheven en heel ver zweven vogels om soms een ogenblik te rusten op de golven.

wij zien de oceaan en voelen ons onmetelijk klein, gegrepen nu heel 't bestaan wordt teruggebracht tot vaagheid in ijlheid om ons heen en de onzekerheid waarop het eigen zijn als boot haast onbestemd verglijdt met onbekende koers.

Zoek je werkelijk rust en kracht dan is er altijd de adept, de ingewijde - voortgebracht door ervaren en door zoeken - die uit zich, en niet uit boeken, punt nieuwe kracht en woorden geeft waardoor je plots beseft " de koers is zinvol daar mijn ik toch zijn bestemming heeft."

Je droomt met de adept. Langzaam sluit zich de wond van het onbestemde verdergaan. Je wordt diep in jezelf gezond, licht breekt met de gedachten baan tot het verder gaat dan vage kim.

Waar de einder nog niet spreekt weet reeds de geest, die verder ziet en weet hoe onbegrensde zee toch op het strand in branding breekt. Dan weet je: dit is mijn bestaan en mijn bestemming. Ik moet gaan zoals de golven drijven.

De oceaan die rond mij streeft is ook de kracht die in mij leeft en mij leert ook waar mijn zijn schijnbaar geen sporen laat mijn zijn in zijn te schrijven.

Heb ik dan, bewust nu, eindelijk de koers gevonden, heb ik bedekt met wonden of uitgeput en uitgeteerd uiteindelijk mijn kust gevonden, ik heb uiteindelijk heel veel geleerd.

Dan keer ik terug misschien en maak dezelfde tocht nogmaals. Want ik heb diep in mij gevonden en weten en een werkelijkheid waardoor ik mij, als ware ik gezonden, in denken steeds op anderen richt tracht hen te zijn een baken en een licht, een stem van hoop: Adept die slechts adept kan zijn door ketenen van onbegrip en onbeseft te breken.

Gosh? Neen, ik. Dat is nu instant poetry. Anders dan bij instant koffie behoef je daar geen diepvries van te maken. Wij gaan nu sluiten. Het is u bekend dat wij nu in een wat ander ritme dan normaal moeten werken - onvermijdelijk voor het ogenblik. Ik hoop alleen u vanavond iets gegeven te hebben waarover u zelfs twee weken na kunt en wilt denken. En zelfs indien dit niet het geval zou zijn zo hoop ik dat u huiswaarts gaat met het gevoel dat u hier niet de gehele avond voor niets hebt gezeten.

Goeden avond.

d.d. 27 augustus 1982

(volledige tekst, enkele correcties aangebracht ten behoeve van de leesbaarheid. red.)